

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Brīvības iela 55, Rīga, LV-1010, tālr. 67388624, fakss 67388634, e-pasts ptac@ptac.gov.lv, www.ptac.gov.lv

LĒMUMS

Rīgā

2015.gada 14.maijā

Nr. E03-PTU-K20-5

Par tiesiskā pienākuma un administratīvā soda uzlikšanu**Par negodīgas komercprakses īstenošanu, par kuru paredzēts administratīvais sods Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.¹³ panta trešajā daļā**

Patērētāju tiesību aizsardzības centra Patērētāju tiesību uzraudzības departamenta direktore / iestādes direktora vietniece Ieva Baldiņa - Brūklīte,

nepiedaloties Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Melaro”
juridiskā adrese: Lāčplēša ielā 41A, Rīgā, LV-1011
reģistrācijas numurs: 40103823808,

izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un konstatēja:

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – PTAC), pamatojoties uz Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma (turpmāk – NKAL) 15.panta pirmās daļas 1.punktu un ņemot vērā saņemtās patērētāju sūdzības, ir veicis Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Melaro” (turpmāk – Sabiedrība) īstenotās komercprakses, piedāvājot patērētājiem interneta vietnēs <http://www.melaroshop.lv> (turpmāk – Vietne Nr.1) un <http://www.sportstore.lv> (turpmāk – Vietne Nr.2) iepazīties un iegādāties preces, bet pēc preces pilnas cenas samaksas nepiegādājot patērētājiem iegādātās preces, atbilstību NKAL un citu patērētāju tiesību aizsardzību reglamentējošo normatīvo aktu prasībām.

Veiktās izvērtēšanas rezultātā PTAC ir konstatējis turpmāk norādīto:

[1] Laika periodā no 2014.gada 12.novembra līdz 2015.gada 24.martam PTAC ir saņēmis divdesmit septiņas patērētāju sūdzības par Sabiedrības īstenoto komercpraksi.

[1.1] Visās patērētāju sūdzībās norādīts, ka patērētāji Vietnē Nr.1 un Vietnē Nr.2 iepazīnušies ar preču, piemēram, apavu un apģērba, piedāvājumu un, izmantojot Vietnē Nr.1 un Vietnē Nr.2 paredzētās iespējas, pasūtījuši kādu no precēm un atsevišķos gadījumos uzreiz arī apmaksājuši ar "Paypal" starpniecību. Pēc preces pasūtījuma noformēšanas Vietnē Nr.1 un Vietnē Nr.2 patērētāji uz norādītajām elektroniskā pasta adresēm saņēmuši rēķinus par pilnu preces cenas apmaksu. Tomēr pēc preces pilnas cenas samaksas patērētāji nav saņēmuši pasūtītās preces, kā arī Sabiedrības pārstāvji vairākkārt ir solījuši piegādāt precis papildus termiņā vai atmaksāt patērētāja samaksāto summu, kas arī nav izdarīts.

[1.2] 2015.gada 16.janvārī, pārbaudot Vietni Nr.2, PTAC konstatēja, ka Vietne Nr.2 darbojas, tas ir interneta veikals, kurā Sabiedrība īsteno savu komercpraksi, piedāvājot

patērētājiem iegādāties apģērbus, apavus un kosmētikas preces. Vienlaikus tika konstatēts, ka Vietnē Nr.2 tiek norādīta informācija par Sabiedrību kā informācijas sabiedrības pakalpojuma sniedzēju un preču pārdevēju. Vietnes Nr.2 apskates laikā konstatēts, ka Vietnē Nr.2 nav sadaļas "Noteikumi" vai līdzīgas sadaļas, kurā būtu sniegti Vietnes Nr.2 lietošanas noteikumiem un 2014.gada 20.maija Ministru kabineta noteikumos Nr.255 „*Noteikumi par distances līgumu*” (turpmāk – Noteikumi Nr.255) paredzētā informācija, tajā skaitā informācija par atteikuma tiesībām un citām līguma izbeigšanas tiesībām.

2015.gada 16.janvārī uzdodoties par patērētāju, tika veikts kontrolpasūtījuma mēģinājums. Kontrolpasūtījuma mēģinājuma laikā tika noskaidrots, ka patērētājam nav pieejami distances līguma noteikumi, bet pirms pasūtījuma apstiprināšanas patērētājam Vietnē Nr.2 ir jāatzīmē, ka ir izlasījis noteikumus. Pēc preces pasūtījuma pabeigšanas uz patērētāja norādīto elektroniskā pasta kastīti Sabiedrība nosūta apstiprinājumu un rēķinu, kurā kā maksājuma saņēmējs tiek norādīta Sabiedrība. Vienlaikus tika konstatēts, ka rēķinā norādītā preces cena par vienu eiro centu atšķirās no Vietnē Nr.2 izvēlētajai precei norādītās cenas. Aptuveni 45 minūtes pēc kontrolpasūtījuma mēģinājuma pabeigšanas tika saņemts Sabiedrības pārstāvja tālruņa zvans uz pasūtījuma laikā norādīto tālruņa numuru. Sarunas laikā Sabiedrības pārstāvis informēja par to, ka pasūtījums ir pieņemts un pirms izvēlētas preces piegādes sākšanas ir jāapmaksā nosūtītais rēķins. Sabiedrības pārstāvis nespēja paskaidrot, kādēļ kontrolpasūtījuma mēģinājumam izvēlētas preces cena Vietnē Nr.2 un rēķinā atšķiras.

[1.3] No patērētāju sūdzībās izklāstītā secināms, ka Sabiedrība patērētājiem nav nodrošinājusi iespēju iepazīties ar distances līguma noteikumiem ne pirms patērētājs ir uzņēmis distances līguma saistības, ne pēc pasūtījuma noformēšanas vai Sabiedrības patērētājam izrakstītā rēķina apmaksas. Patērētāju PTAC iesniegtajās sūdzībās norādīts, ka Sabiedrība patērētājam nenodrošina iespēju īstenot normatīvajos aktos noteiktās tiesības vienpusēji atkāpties no līguma, ja Sabiedrība nepiegādā patērētājam pasūtītās preces 30 dienu laikā, ne atbilstošā papildu termiņā, un Sabiedrība neatmaksā patērētājiem visas saskaņā ar līgumu patērētāja samaksātās naudas summas. Turklāt Sabiedrība nenodrošina korespondences un sūtījumu saņemšanu tās juridiskajā adresē, līdz ar to patērētāju iesniegumus Sabiedrība nesaņem, kā arī Sabiedrība nesniedz patērētājiem citu informāciju, kur un kādā veidā iesniegt iesniegumus un prasījumus Sabiedrībai.

Vienlaikus no patērētāju sūdzībām PTAC secina, ka Sabiedrības pārstāvji apzināti maldina patērētājus par preces piegādes termiņiem un patērētāja samaksāto summu atmaksu datumiem, proti, nepamatoti sola un iedrošina patērētājus, ka pasūtījums tiks izpildīts papildus termiņā vai arī patērētājs saņems atpakaļ par precī samaksāto naudas summu.

[1.4] No patērētāju sūdzībās norādītā un PTAC pārbaudēs konstatētā izriet, ka Vietne Nr.1 pārtrauca darbību jau 2014.gada decembrī, bet Vietne Nr.2 kopš 2015.gada 14.februāra nedarbojas un patērētāji tajā nevar pasūtīt preces. Patērētāju PTAC iesniegtajās sūdzībās norādīts, ka Sabiedrība nenodrošina iespēju ātri un tiešā veidā sazināties ar Sabiedrības pārstāvjiem, jo Sabiedrību nevar sazvanīt pa Vietnē Nr.2 iepriekš norādīto tālruņa numuru +371 29590230, savukārt uz nosūtītajām elektroniskā pasta vēstulēm, kas nosūtītas uz Vietnē Nr.2 iepriekš norādīto elektroniskā pasta adresi info@sportstore.lv, Sabiedrība patērētājiem nesniedz atbildes.

[2] Lai pārlicinātos par Sabiedrības īstenotās komercprakses atbilstību normatīvo aktu prasībām, PTAC 2015.gada 27.martā nosūtīja Sabiedrībai uz tās juridisko adresi Lāčplēša ielā 41A, Rīgā, ierakstītu vēstuli Nr.3.2.-1-K-20/2153 (turpmāk – Pieprasījums), kurā, pamatojoties uz NKAL 15.panta otro daļu, pieprasīja Sabiedrībai līdz 2015.gada 10.aprīlim iesniegt:

- 1) rakstveida informāciju par interneta vietnēm, ar kuru starpniecību Sabiedrība īsteno komercpraksi un piedāvā patērētājiem iegādāties preces, norādot, kur un kādā veidā patērētāji tiek informēti par Sabiedrības patērētājiem piedāvātajiem distances līguma noteikumiem;

- 2) rakstveida paskaidrojumu un pierādījumus par kārtību, kādā patērētājs noslēdz distances līgumu ar Sabiedrību, tajā skaitā, norādot pirms distances līguma noslēgšanas patērētājam par precī un līguma noteikumiem sniegtās informācijas apjomu un norādot informācijas par atteikuma veidlapu sniegšanas brīdi un kārtību;
- 3) Sabiedrības patērētājiem piedāvātā distances līguma noteikumu paraugu un patērētājiem izsniegtās atteikuma veidlapas paraugu;
- 4) paskaidrojumu, kādā veidā Sabiedrība nodrošina iespēju patērētājam sazināties ar Sabiedrību līdz preces iegādei un pēc preces iegādes;
- 5) skaidrojumu par Sabiedrības rīcību gadījumā, ja patērētāja Vietnē Nr.1 vai Vietnē Nr.2 izvēlēta prece netiek piegādāta patērētājam ne distances līgumā noteiktajā termiņā, ne papildus termiņā. Vienlaikus lūdzam sniegt skaidrojumu, cik ilgā termiņā Sabiedrība atmaksā patērētājam visas saskaņā ar līgumu patērētāja samaksātās naudas summas, ja patērētājs vienpusēji atkāpies no līguma tādēļ, ka pasūtītā un pilnībā vai daļēji apmaksātā prece netiek termiņā piegādāta patērētājam;
- 6) citu informāciju, kas lietā varētu būt būtiska.

Sabiedrība Pieprasījumā norādītajā termiņā neiesniedza PTAC pieprasīto informāciju. Turklāt 2015.gada 5.maijā PTAC saņēma Pieprasījumu atpakaļ, jo sūtījumam beidzies glabāšanas laiks un Sabiedrība, neskatoties uz VAS „Latvijas Pasts” atstātajiem aicinājumiem, nav izņēmusi sūtījumu.

[3] 2015.gada 24.martā PTAC nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.3.2.-1-K-20/2965 „*Par uzaicinājumu uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu*”, kurā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 268.pantu paziņoja par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas datumu (2015.gada 14.maijā), laiku un vietu. Vienlaikus PTAC norādīja, ka Sabiedrībai ir tiesības izteikt viedokli un argumentus administratīvā pārkāpuma lietā. Rakstveida viedokli un argumentus PTAC lūdza Sabiedrībai iesniegt līdz 2015.gada 11.maijam.

[4] PTAC līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanai nav saņēmis Sabiedrības viedokli un argumentus administratīvajā lietā, kā arī bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu un citu informāciju, kas raksturo Sabiedrības mantisko stāvokli.

Izvērtējot lietā esošos materiālus, PTAC secina turpmāk minēto:

1) Atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma (turpmāk – PTAL) 10.panta pirmajai daļai distances līgums ir patērētāja un pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja vienošanās, ko tie noslēguši, vienlaikus neatrodoties vienā un tajā pašā vietā, bet līdz līguma slēgšanas brīdim un līguma slēgšanas brīdī izmantojot vienu vai vairākus distances saziņas līdzekļus, kā arī organizētu preču pārdošanas vai pakalpojumu sniegšanas shēmu. Par distances saziņas līdzekli cita starpā uzskatāms tālrunis, elektroniskais pasts un citi informācijas nosūtīšanas un pārraidīšanas distances līdzekļi. Saskaņā ar PTAL 30.panta pirmo un otro daļu, ja līgumslēdzēja puses nav vienojušās citādi, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs piegādā precī, nododot to patērētāja valdījumā bez nepamatotas kavēšanās, bet ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc līguma noslēgšanas, savukārt, ja pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs nav izpildījis pienākumu piegādāt precī noteiktajā termiņā, par kuru ir bijusi vienošanās ar patērētāju, vai šā panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā, patērētājs pieprasa, lai pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs piegādā precī apstākļiem atbilstošā papildu termiņā. Ja pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs papildu termiņā precī nepiegādā, patērētājs ir tiesīgs vienpusēji atkāpties no līguma. Tādā gadījumā atbilstoši PTAL 30.panta septītajai daļai pārdevējam bez nepamatotas kavēšanās jāatmaksā patērētājam visas saskaņā ar līgumu patērētāja samaksātās naudas summas.

2) NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka *darbība (uzvedība, apgalvojums, komerciāla saziņa, tirgvedība) vai bezdarbība (noklusējums), kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces (ķermeniskas vai bezķermeniskas lietas) pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam*, ir komercprakse. Savukārt NKAL 1.panta pirmās daļas

1.punkts nosaka, ka *jebkura fiziskā vai juridiskā persona, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros īsteno komercpraksi, kā arī jebkura cita fiziskā vai juridiskā persona, kas rīkojas komercprakses īstenoāja vārdā vai uzdevumā*, ir komercprakses īstenoātājs. Sabiedrības rīcība, piedāvājot patērētājiem iegādāties Vietnē preces un, pēc pasūtījuma noformēšanas, nosūtot uz patērētāja elektroniskā pasta adresi rēķinu ar Sabiedrību identificējošu informāciju un apmaksājamo summu, uzskatāma par komercprakses īstenošanu NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punkta izpratnē, bet Sabiedrība saskaņā ar NKAL 1.panta pirmās daļas 1.punktu ir uzskatāma par minētās komercprakses īstenoātāju.

3) NKAL 4.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka negodīga komercprakse ir aizliegta. Atbilstoši NKAL 4.panta otrās daļas 1.punktam komercprakse ir negodīga, ja tā neatbilst profesionālajai rūpībai un būtiski negatīvi ietekmē vai var būtiski negatīvi ietekmēt tāda vidusmēra patērētāja vai tādas patērētāju grupas vidusmēra pārstāvja ekonomisko rīcību attiecībā uz precī vai pakalpojumu, kam šī komercprakse adresēta vai ko tā skar. Turklāt NKAL 6.pants paredz, ka komercpraksi uzskata par profesionālajai rūpībai neatbilstošu, ja tā netiek veikta ar tāda līmeņa prasmi un rūpību, ko patērētājs var pamatoti sagaidīt un kas atbilst attiecīgajā saimnieciskās vai profesionālās darbības jomā vispāratzītai godīgai tirgus praksei un labas ticības principam.

PTAC iesniegtajās patērētāju sūdzībās norādīts, ka ar Vietnes Nr.1 un Vietnes Nr.2 starpniecību pasūtītās pilnībā apmaksātās preces patērētājiem netiek piegādātas ne 30 dienu termiņā, ne atbilstošā papildus termiņā. Turklāt Sabiedrības pārstāvis telefoniski un elektroniskā pasta sarakstē patērētājiem solījis bez kavēšanās atmaksāt patērētāju samaksātās naudas summas, bet tas ilgstoši netiek darīts. Sabiedrības rīcība, patērētājiem ilgstoši nepiegādājot precī un, pastāvot apstākļiem, kad patērētāji bija tiesīgi vienpusēji atkāpties no līguma, nepamatoti neatmaksājot par precī samaksātās naudas summas, būtiski negatīvi ietekmē patērētāju ekonomiskās intereses.

Ievērojot minēto, Sabiedrības īstenoātā komercprakse, neievērojot patērētāju tiesības un nepildot Sabiedrības pienākumus atbilstoši PTAL 30.panta pirmajā, otrajā un septītajā daļā noteiktajam, uzskatāma par profesionālajai rūpībai neatbilstošu komercpraksi, kas būtiski negatīvi ietekmē patērētāju ekonomisko rīcību, jo patērētājs varēja pamatoti sagaidīt, ka Sabiedrība kā profesionāls tirgus dalībnieks, kurš tirgo preces ar distances līgumu starpniecību, nodrošinās patērētāja normatīvajos aktos noteikto tiesību izpildi.

4) Saskaņā ar NKAL 4.panta otrās daļas 2.punktu par negodīgu komercpraksi ir atzīstama maldinoša komercprakse. Turklāt NKAL 9.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka komercpraksi uzskata par maldinošu, ja, ņemot vērā visus apstākļus, patērētājs tās ietekmē pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis. Komercpraksi uzskata par maldinošu, ja tās ietvaros tiek sniegta nepatiesa informācija vai šī informācija jebkādā veidā, tostarp vispārējās pasniegšanas ziņā, maldina vai varētu maldināt vidusmēra patērētāju pat tad, ja faktiski ir pareiza.

PTAC no iesniegtajām patērētāju sūdzībām un 2015.gada 16.janvārī veiktās pārbaudes laikā konstatētā secina, ka Sabiedrība Vietnē Nr.1 un Vietnē Nr.2 patērētājiem sniedza nepatiesu informāciju par preču piegādes termiņiem, proti, Vietnes Nr.2 sadaļā „Par mums” norādīts, ka preču piegāde notiek no 5 līdz 10 dienām, bet no patērētāju sūdzībām izriet, ka Sabiedrība, pēc preces pasūtījuma un/vai apmaksas saņemšanas, neprecīzē piegādes datumu, turklāt precī patērētājam nepiegādā pat Vietnē Nr.2 noteiktajā ilgākajā termiņā – 10 dienās.

5) NKAL 10.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka komercpraksi uzskata par maldinošu, ja, ņemot vērā visas tās īpatnības un apstākļus, kā arī tajā izmantotā saziņas līdzekļa ierobežojumus, var secināt, ka tiek noklusēta būtiska informācija, kas vidusmēra patērētājam ir nepieciešama, lai pieņemtu uz informāciju balstītu lēmumu, un komercprakses ietekmē vidusmēra patērētājs pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu citādi nebūtu pieņēmis.

Atbilstoši NKAL 10.panta trešās daļas 4. un 5.punktam, ja komercprakses īstenoātājs izmantotajai komerciālās saziņas formai piemērotā veidā piedāvā patērētājam iegādāties precī

un norāda preces īpašības un cenu, tādējādi dodot iespēju patērētājam veikt pirkumu (turpmāk — uzaicinājums veikt pirkumu), par būtisku uzskata informāciju, ja tā jau no konteksta nav skaidra, par samaksas, piegādes, līguma izpildes un sūdzību izskatīšanas kārtību, ja tā atšķiras no kārtības, kādu paredz profesionālās rūpības kritēriji; par atteikuma un citām līguma izbeigšanas tiesībām.

2015.gada 16.janvārī veiktās pārbaudes laikā konstatēts, ka Vietnē Nr.2 nav norādīta samaksas un līguma izpildes kārtība, nav sniegta pietiekama informācija par piegādes noteikumiem, kā arī patērētājiem netiek sniegta informācija par atteikuma un citām līguma izbeigšanas tiesībām, piemēram, gadījumā, ja Sabiedrība nepiegādā patērētājam preci.

Ievērojot minēto, Sabiedrības īstenotā komercprakse atbilstoši NKAL 4.panta otrās daļas 2.punktam, 9.panta pirmās daļas 1.punktam un 10.panta pirmās daļas 1.punktam pirmšķietami uzskatāma par maldinošu komercpraksi, jo Vietnē Nr.1 un Vietnē Nr.2 netika publicēta un patērētājiem citā veidā netika sniegta būtiska informācija, kas vidusmēra patērētājam ir nepieciešama, lai pieņemtu uz informāciju balstītu lēmumu, un komercprakses ietekmē vidusmēra patērētājs pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu citādi nebūtu pieņēmis, ja būtu informēts par preces piegādes, līguma izpildes un sūdzību izskatīšanas kārtību, kā arī patērētāja līguma izbeigšanas tiesībām.

6) NKAL 4.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka negodīga komercprakse ir aizliegta, savukārt saskaņā ar NKAL 4.panta otrās daļas 1.un 2.punktu par negodīgu komercpraksi ir atzīstama profesionālajai rūpībai neatbilstoša un maldinoša komercprakse. Līdz ar to, īstenojot profesionālajai rūpībai neatbilstošu un maldinošu komercpraksi, Sabiedrība ir pārkāpusi NKAL 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses īstenošanas aizliegumu un ir izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.¹³ panta trešajā daļā noteikto administratīvo pārkāpumu.

NKAL 15.panta astotā daļa nosaka: *„ja uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem: 1) uzliek komercprakses īstenošanai par pienākumu atbilstošā veidā sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām; 2) uzliek komercprakses īstenošanai par pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi; 3) aizliedz negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama; 4) uzliek komercprakses īstenošanai par pienākumu publicēt attiecīgajai komercprakti atbilstošā saziņas līdzeklī paziņojumu, kurā norāda laboto informāciju, atsaucot negodīgo komercpraksi; 5) piemēro administratīvo sodu likumā noteiktajā kārtībā”.*

PTAC uzskata, ka konkrētajā gadījumā, ņemot vērā, ka Vietne Nr.1 un Vietne Nr.2 pašlaik nedarbojas un patērētājiem nav iespējams iegādāties preces ar Vietnes Nr.1 un Vietnes Nr.2 starpniecību, kā arī, ņemot vērā Sabiedrības īstenotās komercprakses raksturu un būtību, secinot, ka Sabiedrība ilgstoši neievēro patērētāju tiesības un nepilda Sabiedrības pienākumus atbilstoši PTAL 30.panta pirmajā, otrajā un septītajā daļā noteiktajam, Vietnes Nr.1 un Vietnes Nr.2 darbības laikā Sabiedrība nesniedza patērētājam distances līguma noslēgšanai būtisku informāciju par samaksas, piegādes un līguma izpildes kārtību, kā arī par atteikuma un citām patērētāja līguma izbeigšanas tiesībām, pirmšķietami nebūtu lietderīgi pieņemt NKAL 15.panta astotās daļas 1., 3. un 4.punktā noteiktos lēmumus. Konkrētajā gadījumā, ņemot vērā LAPK 9.panta pirmo daļu, proti, ka Sabiedrība ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība, kā arī apstākli, ka Sabiedrība turpina neievērot patērētāju tiesības un nepildīt Sabiedrības pienākumus atbilstoši PTAL 30.panta pirmajā, otrajā un septītajā daļā noteiktajam, PTAC uzskata, ka Sabiedrībai par izdarīto administratīvo pārkāpumu saskaņā ar NKAL 15.panta astotās daļas 2.punktu būtu uzliedzams pienākums nekavējoties izbeigt konkrēto negodīgu komercpraksi un saskaņā ar NKAL 15.panta astotās daļas 5.punktu būtu piemērojams administratīvais sods, kas paredzēts LAPK 166.¹³ panta trešajā daļā.

LAPK 32.panta otrajā daļā ir paredzēts, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstināšos un pastiprinošos apstākļus.

Sabiedrības pārkāpums nav uzskatāms par maznozīmīgu, jo tas tika izdarīts, izmantojot distances tirdzniecības līdzekļus un pārdot preces patērētājiem visā Latvijā, un atbilstoši šī dokumenta [1] sadaļā konstatētajam Sabiedrība noslēdza ne mazāk kā divdesmit septiņus distances līgumus, uz kuru pamata izrakstīja rēķinus patērētājiem un saņēma par precī pilnu samaksu, bet nepildīja savas saistības attiecībā pret patērētājiem. Sabiedrības pārstāvis apzināti patērētājus maldināja, sniedzot nepatiesu informāciju par apmaksātās preces piegādes datumu un vēlāk solot atmaksāt patērētājam visas patērētāja Sabiedrībai samaksātās naudas summas.

Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajā daļā noteiktajam par administratīvo pārkāpumu atzīstama vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība. Tādējādi vispārējā gadījumā administratīvā pārkāpuma lietā jākonstatē pie atbildības saucamās personas vaina. Ar vainu saprotama fiziskās personas subjektīvā psihiskā attieksme pret nodarījumu. Kā norādīts tiesību literatūrā, juridisko personu atbildības noteikšanā vainas jautājums nevar būt risināms veidā, kādā tiek noteikta fizisko personu vaina. Tāpēc juridiskās personas vaina nosakāma, ņemot vērā divus nosacījumus, proti, vai juridiskajai personai bija iespēja nodrošināt normatīvo aktu, par kuru pārkāpšanu paredzēta administratīvā atbildība, ievērošanu, un, vai juridiskā persona veica nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šo normatīvo aktu ievērošanu (skat. Senāta 2009.gada 5.marta sprieduma lietā Nr.SKA-19/2009 19.punktu). No lietas materiāliem izriet, ka Sabiedrība līdz 2014.gada decembrim Vietnē Nr.1 un līdz 2015.gada 14.februārim Vietnē Nr.2 īstenoja komercpraksi, sniedzot patērētājiem nepatiesu informāciju par preču piegādes termiņiem un nesniedzot patērētājiem informāciju par līguma izpildes kārtību, preču piegādes noteikumiem, atteikuma un citām patērētāja līguma izbeigšanas tiesībām, piedāvājot patērētājiem ar distances līguma starpniecību iegādāties Vietnē Nr.1 un Vietnē Nr.2 piedāvātās preces un apmaksāt to iegādi ar priekšapmaksu. Laika periodā no 2014.gada 12.novembra līdz pat lēmuma pieņemšanas dienai Sabiedrība virknei patērētāju nav piegādājusi to iegādātās un pilnībā apmaksātās preces, kā arī nav atmaksājusi patērētājiem to samaksātās naudas summas par nepiegādāto precī. Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka PTAC vairākkārt ir pieprasījis Sabiedrībai rakstveidā sniegt informāciju par tās īstenoto komercpraksi, bet Sabiedrība to nav izpildījusi normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un PTAC noteiktajā termiņā. Līdz ar to, izvērtējot Sabiedrības reputāciju, ņemams vērā apstākļi, ka Sabiedrība ilgstoši nereaģē uz PTAC Sabiedrībai nosūtītajiem informācijas pieprasījumiem un nesadarbojas lietā, kā arī līdz lēmuma pieņemšanai Sabiedrība nenodrošina patērētājiem iespēju ātri un tiešā veidā sazināties ar Sabiedrības pārstāvjiem, tajā skaitā, nenodrošina korespondences saņemšanu tās juridiskajā adresē. Ievērojot minēto uzskatāms, ka Sabiedrība nav veikusi nepieciešamos pasākumus, lai izbeigtu minētās komercprakses īstenošanu. Turklāt no lietas materiāliem secināms, ka nav pastāvējuši tādi apstākļi, kas varēja Sabiedrībai traucēt veikt pasākumus, lai izbeigtu negodīgas komercprakses īstenošanu.

Ņemot vērā to, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums, lietā nepastāv apstākļi, kas varētu būt par pamatu lietvedības izbeigšanai (LAPK 239.pants), lietā nepastāv apstākļi, lai nepiemērotu administratīvo sodu, kā arī konstatētais pārkāpums nav uzskatāms par maznozīmīgu un tādēļ Sabiedrība konkrētajā gadījumā nav atbrīvojama no administratīvās atbildības (LAPK 21.pants), un tā iemesla dēļ, lai atturētu pārkāpēju un citus tirgus dalībniekus no administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī šādu pārkāpumu atkārtošanās, PTAC uzskata, ka nepieciešams Sabiedrībai piemērot administratīvo sodu. PTAC ieskatā ar administratīvā soda palīdzību Sabiedrība tiks motivēta savā turpmākajā komercdarbībā nepieļaut līdzīga rakstura pārkāpuma izdarīšanu. Arī LAPK 1.panta pirmā daļa nosaka, ka administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas

un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā. Vienlaikus PTAC ņem vērā, ka saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvā soda piemērošanas mērķis ir arī audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, lai tā ievērotu likumus.

LAPK 32.panta pirmā daļa nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Saskaņā ar LAPK 166.¹³ panta trešo daļu par negodīgu komercpraksi uzliek naudas sodu fiziskajām personām no trīsdesmit pieciem līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no septiņdesmit līdz četrpadsmit tūkstoš *euro*.

Izskatot lietu, nav konstatēti atbildību mīkstinošie un atbildību pastiprinošie apstākļi (LAPK 33. un 34.pants).

Vērtējot Sabiedrības mantisko stāvokli, PTAC ņem vērā pārkāpēja mantisko stāvokli tikai no tāda aspekta, lai piemērotais sods neradītu pārkāpējam pārmērīgu apgrūtinājumu un neradītu tam maksātspējas stāvokli. Atbilstoši iepriekš minētajam soda apmērs konkrētajā gadījumā tiek noteikts, ņemot vērā PTAC pieejamo informāciju par Sabiedrības mantisko stāvokli un patērētāju sūdzībās norādīto par precēm izdarīto maksājumu amplitūdu no 30.00 EUR līdz 104.99 EUR, kā arī PTAC iepriekšējo praksi, piemērojot administratīvos naudas sodus līdzīgās lietās (LAPK 240.pants).

Izvērtējot iepriekš minētos apstākļus, izdarītā pārkāpuma raksturu un to, ka pārkāpums izdarīts ilgstoši, kā arī iepriekšējo PTAC praksi, piemērojot administratīvos naudas sodus par negodīgas komercprakses īstenošanu, PTAC uzskata, ka par konkrētās negodīgas komercprakses īstenošanu Sabiedrībai ir uzliekams naudas sods 5000,00 EUR apmērā, kas konkrētajā gadījumā ir uzskatāms par samērīgu naudas sodu, īpaši ņemot vērā patērētāju kolektīvajām ekonomiskajām interesēm radīto apdraudējumu un nepieciešamību Sabiedrību un citus tirgus dalībniekus atturēt no turpmākas šādas komercprakses īstenošanas.

Izvērtējot lietas materiālus un izskatīšanā konstatētos apstākļus, pamatojoties uz NKAL 1.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, 4.panta pirmo daļu, otrās daļas 1. un 2.punktu, 6.pantu, 9.panta pirmās daļas 1.punktu, 10.panta pirmās daļas 1.punktu, trešās daļas 4. un 5.punktu un ceturto daļu, 15.panta pirmo, trešo un astoto daļu, LAPK 9.panta pirmo daļu, 22.pantu, 23.panta pirmās daļas 2.punktu, 32.panta pirmo un otro daļu, 166.¹³panta trešo daļu, 215.⁴ pantu, 240.pantu, 271.panta ceturto daļu, 272.pantu, 274.pantu, 275.panta pirmās daļas 1.punktu,

n o l e m t s:

uzlikt Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Melaro”
juridiskā adrese: Lāčplēša ielā 41A, Rīgā, LV-1011
reģistrācijas numurs: 40103823808

- 1) **pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi**, kuras ietvaros:
 - patērētājiem netiek nodrošināta iespēja vienpusēji atkāpties no noslēgtā distances līguma un saņemt no Sabiedrības visas saskaņā ar distances līgumu patērētāja samaksātās naudas summas;
 - patērētājiem, pirms viņi ir uzņēmušies distances līguma saistības vai piekrituši piedāvājumam, Sabiedrība skaidri un saprotami nesniedz informāciju par preces galvenajām īpašībām, samaksas, piegādes un līguma izpildes kārtību, kā arī informāciju par atteikuma un citām patērētāja līguma izbeigšanas tiesībām;
 - patērētājiem tiek sniegta nepatiesa informācija par preču piegādes termiņiem;

- 2) **naudas sodu 5000,00 EUR (pieci tūkstoši *euro*, 00 *euro* centi) apmērā.**

Pieņemto lēmumu daļā par tiesiskā pienākuma uzlikšanu Sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Melaro” saskaņā ar NKAL 16.pantu, PTAL 25.panta 10¹.daļu un Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 70.panta pirmo daļu, 76.panta pirmo daļu un 79.panta pirmo daļu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā Rīgas tiesu namā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas. Lēmuma pārsūdzēšana daļā par tiesiskā pienākuma uzlikšanu neaptur tā darbību.

Pieņemto lēmumu daļā par naudas soda uzlikšanu saskaņā ar NKAL 16.pantu, LAPK 238.pantu, 288.panta pirmo un otro daļu un 289.panta pirmo daļu Sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Melaro” var pārsūdzēt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā Rīgā, Abrenes ielā 3 normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā desmit darba dienu laikā no pilna lēmuma paziņošanas dienas, tiesai adresēto sūdzību iesniedzot Patērētāju tiesību aizsardzības centrā, Brīvības ielā 55, Rīgā, LV-1010.

Saskaņā ar Paziņošanas likuma 6.panta pirmo daļu, saņemot dokumentu vai informāciju uz vietas iestādē, adresāts par to parakstās, izņemot gadījumu, kad saskaņā ar normatīvajiem aktiem parakstīšanās par saņemšanu nav nepieciešama. Iestādes izsniegto dokumentu vai sniegto informāciju uzskata par paziņotu ar brīdi, kad adresāts ir parakstījis par saņemšanu. Paziņošanas likuma 8.panta trešajā daļā ir paredzēts, ka dokuments, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Naudas sods jāsamaksā ar pārskaitījumu, maksājuma uzdevumā norādot:

Saņēmējs:	Valsts kase Reģistrācijas numurs 90000050138
Saņēmēja iestāde:	Valsts kase BIC kods TRELLV22
Konts (IBAN)	LV12TREL1060121019400
Maksājuma mērķis:	Lēmums Nr. E03-PTU-K20-5
Pieņemšanas datums:	2015.gada 14.maijā

Naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc dienas, kad saņemts lēmums.

Patērētāju tiesību uzraudzības departamenta
direktore / iestādes direktora vietniece (personiskais paraksts)

Ieva Baldiņa - Brūklīte

IZRAKSTS PAREIZS